

DIALOGER

CARMEN

OPERA ROGALAND 2022

DON JOSE OG ZUNIGA

ETTER BARNEKORET

Don Jose:

Moren min ville jeg skulle studere og bli prest, men jeg likte kortspill bedre.
En gang jeg kom i slagsmål, vant jeg så grundig at jeg måtte reise derifra.

Så ble jeg soldat.

Faren min var død, og moren min ble med og slo seg ned et par mil fra Sevilla – sammen med
vesle Michaela ... en foreldreløs jente som moren min hadde tatt til seg,
men det er lenge siden nå ...

Zuniga:

Jeg forstår.

PÅ MUSIKKEN I MELODRAME (s. 24)

Morales:

Don Jose! Det var en nydelig ung jente her og spurte etter deg. Blå kjole, lyse fletter.
(*evnt. tilpasse teksten til det faktiske kostymet*)
Hun sa at hun kommer tilbake.

Don Jose:

Det er Michaela! Det kan ikke være andre enn henne.

Morales:

Hun sa ikke hva hun het.

ETTER HABANERA (s 60)

Michaela:

Herr Sersjant!!!

Don Jose:

Michaela. Der er du!

Michaela:

Ja her er jeg.

Don Jose:

Kommer du helt hjemmefra?

Michaela:

Ja, det er din mor som har sendt meg.

ETTER DUETT DON JOSE OG MICHAELA FØR NR 7 CHOEUR

Don Jose (*leser brevet fra moren*):

«Fortsett med å skikke deg vel min sønn.

Kan hende kommer du hjem en dag snart, og gifter deg?»

Michaela:

Det er vel best jeg drar!

Don Jose:

Og svaret?

Michaela:

Jeg kommer tilbake og henter det før jeg drar hjem.

Don Jose:

«Kvinnen som jeg råder deg til å velge, er nettopp hun som kommer med dette brevet. Det finnes ingen som elsker deg som henne ... og hvis du vil ...»

Ja mor, jeg gjør som du ber meg om. Jeg skal fri til Michaela!!!

Zuniga (*på musikken*):

Hva skjer her? Hvem skrek?

ETTER NR 7 CHOEUR, FØR NR. 8 CHANSON ET MELODRAME)

Zuniga:

Så, nå har vi endelig fått fred og ro her. Hva var det egentlig som skjedde der inne?

Don Jose:

Alt jeg kunne forstå, var at etter krangelen hadde frøken Carmencia trukket kniv og skåret et kors i ansiktet på venninnen.

Zuniga: (*på musikken*)

Har De noe å si til det? Spytt ut, jeg kan vente.

SIDE 100 PÅ MUSIKKEN

Zuniga:

Godt, om de vil ha det på den måten så.

Det står altså fast at det kom til knivstikking og at hun der stod bak.

Don Jose:

Ja, herr Løytnant!!

SIDE 104 PÅ MUSIKKEN ETTER TALL 149 FRA 5.TAKT

Zuniga:

Jeg skriver ut arrestordren!

(til Don Jose) Du fører henne dit!

SIDE 108 FØR «PRES DE REMPART..»

Carmen:

Du har låst håndjernet så stramt at håndleddene mine blir ødelagt.

Don Jose:

Om det gjør vondt, så kan jeg løsne litt på det.

Carmen:

La meg stikke av.

Don Jose:

Du skal i fengsel.

Carmen:

Du kommer til å gjøre som jeg vil, fordi du elsker meg.

Don Jose:

Jeg?

Carmen:

Å jo, du elsker meg allerede.

Don Jose:

Ikke et ord til fra deg!

Jeg forbyr deg å snakke til meg mer.

Carmen:

Vel, da sier jeg ikke mer.

FØR NR 12 CHOEUR ET ENSEMBLE (side 138)

Zuniga:

Vil du kaste oss ut nå?

Lilias Pasta:

Nei, mine herrer, jeg vil bare si ifra om at jeg stenger om ti minutter.

Zuniga:

Er du sint på meg Carmen?

Carmen:

Hvorfor skulle jeg være det?

Zuniga:

Fordi jeg var så slem å sende deg i fengsel for en måneds tid siden.

Carmen:

I fengsel? Jeg kan ikke huske at jeg har vært i fengsel.

Zuniga:

Jeg vet veldig godt at du ikke måtte dit.

Sersjanten som fikk i oppdrag å følge deg dit, ble selv dømt og degradert fordi han lot deg stikke av.

Carmen:

Den stakkars gutten, er han blitt en vanlig soldat igjen?

Zuniga:

Ja, og han har sittet inne en hel måned.

Carmen:

Men nå er han fri igjen?

Zuniga:

Han slapp ut i dag.

Carmen:

Da blir alt bra, hvis han er ute igjen, så blir alt bra.

Zuniga:

Du trøster deg heldigvis fort.

ETTER COUPLETS OG FØR 13 b Choeur (side 166)

Lilias Pastia:

Mine herrer, jeg ber dere ...

Zuniga:

Vi drar, vi drar nå.

Escamillo:

Si meg navnet ditt, og neste gang jeg dreper en okse så er det ditt navn jeg hvisker før jeg hugger til.

Carmen:

Carmencita.

Escamillo:

Carmencita?

Carmen:

Carmen, Carmencita. Hva du vil.

Escamillo:

Og om jeg oppdaget at jeg elsker deg, og vil at du skal elske meg tilbake, hva sier du da?

Carmen:

Jeg ville svart at du kan elske meg som du vil, men å bli elsket av meg – det kan du bare glemme.

Escamillo:

Jeg venter, jeg finner trøst i å håpe.

Zuniga:

Hør på meg Carmen, om du ikke blir med meg nå, så kommer jeg tilbake om en time.

Carmen:

Hit?

Zuniga:

Ja, om en time.

Carmen:

Jeg fraråder deg å gjøre det.

Zuniga:

Jeg kommer.

ETTER 13 B CHOEUR FØR 14 QUINTETT

Frasquita:

Hvorfor får vi ikke være med dem?

Carmen:

Dancairo og Remendado er her. De vil snakke forretninger med oss.

Mercedes:

Er det noe nytt?

Dancairo:

Ja, og det er ikke akkurat dårlig nytt.

Remendado:

Festlig by, Gibraltar.

Engelskmenn, mange engelskmenn, flotte engelskmenn, litt kjølige kanskje, men fornemme det er de.

Dancairo:

Remendado ...

Remendado:

Ja, sjef!

Dancairo:

Hold kjeft.

Vi har avtale med en marineoffiser som skal losse et skip med engelske varer.

De skal smugles over grensen, men på veien gjennom fjellet stjeler vi mesteparten og lar de få beholde resten.

Folka våre er varslet, de ligger klare i skjul, men det er dere tre vi trenger hjelp fra.

Carmen:

Hvorfor det?

Så vi kan hjelpe dere å slepe på sekker?

Remendado:

Å nei, det kler ikke vakre kvinner.

Dancairo:

Remendado?

Remendado:

Ja, sjef.

Dancairo:

Dere skal ikke slepe på sekker.

Vi trenger dere til noe helt annet.

ETTER QUINTETT (side 200)

Dancairo:

Forelsket, det er ingen grunn.

Remendado:

Jeg er også forelsket, men det hindrer meg ikke i å være til nytte.

Carmen:

Dra uten meg ... jeg kommer etter i morgen ... men i kveld blir jeg her ...

Frasquita:

Jeg har aldri sett deg slik, hvem er det du venter på?

Carmen:

En stakkars soldat som hjalp meg ut av en vanskelig situasjon ...

Mercedes:

Han som ble kastet i fengsel?

Carmen:

Ja, det er han!

Dancairo:

Jeg vedder på at han ikke kommer.

ETTER 18 INTRODUCTION FØR 19 TERZETT

Dancairo:

Vi stanser her ... de som er slitne kan sove en halvtimes tid.

Remendado:

Åh.

Dancairo:

Jeg for min del vil gå og se om det finnes en måte å få varene inn i byen på.

Det er et hull i bymuren, men de har plassert en soldat for å bevokte det.

Don Jose:

Lilias Pastia har latt oss få vite at akkurat i natt, er det en soldat som er en av oss.

Dancairo:

Men Lilias Pastia kan ta feil ... vekten han snakker om kan være avløst.

Før vi setter i gang vil jeg være helt sikker.

Remendado!

Remendado:

(våkner) Hæ?

Dancairo:

Kom deg opp. Du blir med meg.

Remendado:

Men sjef ...

Dancairo:

Og det var?

Remendado:

Ja vel sjef, ja vel.

Dancairo:

Av sted, du går først.

Don Jose:

Carmen, om jeg snakket for hardt til deg i sted, så ber jeg om unnskyldning nå.

La alt være bra mellom oss igjen?

Carmen?

Nei.

Don Jose:
Du elsker meg ikke som før?

Carmen:
Om du fortsetter på denne måten, så vil jeg ikke se deg mer.

Don Jose:
Du er en djevel, Carmen.

Carmen:
Ja – ja -ja.

Hva tenker du på?

Don Jose:
Jeg tenker at nede i landsbyen der et sted, så bor det en elskelig gammel kvinne som fortsatt tror at jeg er en ærlig mann.

Carmen:
En elskelig gammel kvinne?

Don Jose:
Ja, min mor.

Carmen:
Din mor ... Ja kom deg hjem til mora di du.
Du passer ikke til å leve med oss.
Hund og ulv går dårlig sammen.

Don Jose:
Carmen

Carmen:
Dette yrket passer ikke for slike som deg.

Don Jose:
Hvis du sier et ord til om at vi to skal skilles så –

Carmen:
Så dreper du meg, eller hva?

Don Jose:
Du er en djevel Carmen...

Carmen:

Det har du visst hele tiden!

ETTER TERSETT NR 19 FØR ENSEMBLE NR 20 (s. 302)

(Dancairo og Remendado kommer tilbake.)

Dancairo:

Jeg hadde rett i at en aldri kan stole på Lillas Pastia.

Vi fant ikke denne soldaten hans, men vi fant tre tollere som vokter hullet i bymuren, og det gjør de veldig bra *(illustrerer tunge skytevåpen)*.

Carmen:

Fikk dere navnene til disse tollerne?

Remendado:

Selvsagt fikk vi navnene, hvem kjenner disse tollerne om ikke vi.

Eusebio, Perez og Bartolomé.

Frasquita:

Eusebio.

Mercedes:

Perez.

Carmen:

Og Bartolomé.

Ikke vær redd Dancairo, vi skal nok ta oss av de tre tollerne.

Don Jose:

Carmen!!!

Dancairo:

Å la oss være i fred for den sjalusien din.

Jeg overlater ansvaret for varene som blir igjen her til deg.

Og om noen kommer på sporet av oss, så har du fullmakt av meg til å ta ut temperamentet ditt på dem i stedet.

Du tullet ikke, du mente det du sa om de tre tollerne?

Carmen:

Ikke vær redd Dancairo!

ETTER MICHAELAS ARIE (side 328)

Don Jose:
Hvem der?
Svar!!!